

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 84.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τῆ σφραγιδος ἀκεραϊότητι τοῖς ὑγιαίνουσιν οὐ τοῖς παθῶν εἰσφρήσας τὴν ἑαυτῶ ἀλγηδὸνα.

imitans, corporis integritatem & incolumitatem depascatur; suo videlicet dolore, iis, qui ab huiusmodi vitiis fani sunt, impacto.

Τῷ αὐτῷ. πδ.

Eidem. 84.

Οὐκ ἔστιν, ὡ φίλη κεφαλὴ ἐν τῷ δεξιῷ χεὶρὶ καὶ ἀπὸ κρυφῶ κέλενος, ὁ τοῦ κρείσσονος; Μὴ γινώσκῃ ἀριστερὰ σὺ τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σὺ, κελεύοντος. ἀλλὰ λευκὸς χεῖρα φέρατος, καὶ τοῖς προσόχοις ἀρίστηλος. ἐπειδὴ γὰρ τῷ εὖ ποιεῖν κενοδοξία παρέπεται καὶ ἔπιδειξις, μηδὲν φησὶ, καλὸν γινέσθω παρὰ σὺ ἐμπροσθεν, μηδὲ πέρτερος λογισμὸς ἀκολυθίτω τῷ κατωτέρω. ἀλλ' εἰ εὖ ποιεῖς, ἀνεπίδεικτος ἔσο καὶ ἀκομπος, τοὺς ἐν ταῦτα χρότους μὴ θηρῶν, ἀλλὰ τοὺς μέλλοντας στεφάνους προσδοκῶν.

Non est, o charum mihi caput, hæc Domini lex in occulto ac latebris sita, quæ hoc iubet: Nesciat sinistra manus quid faciat dextra tua: verum aperta & dilucida; iisque, qui attento animo sunt, perspicua. Quoniam enim probarum actionum inanis gloria & ostentatio comes esse solet, idcirco nullum, inquit, bonum abs te cum vitiosa animi affectione fiat, nec improba & præpostera cogitatio præclarum & cum virtute coniunctum facinus comitetur: quin potius si quid boni facis, ab omni ostentatione ac iactatione alienus sis, præsentibus scilicet plausus minimè captans, verum futuras coronas expectans.

Inanis gloria in bonis actionibus cauenda.

Ουρσενβφία. πε.

Vrsenuphio. 85.

Ἡ τῆ κρείσσου διδαχὴ ἐν τῇ προσευχῇ μετὰ πάντων τῶν ἄλλων θεοσυνεπειῶν διδαγμάτων, καὶ γενήσεται τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν ἔρανω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, κελεύει προσεύχεσθαι πλὴν τῶν ἀνω δυνάμεων εἰρήνην, πλὴν ἀσθενοῦν φάσκεισθα, ἢν καὶ ἡμῶν βραβεύσασθαι τοῖς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἢ ὡσπερ ἐν αὐταῖς πάντα κατορθῶνται τὰ θελήματα, ἔπος καὶ ἐν ἡμῶν τὰ σοὶ εὐάρεστα γένηται. ταῦτα τοῖς καὶ παρῶν εἰδὼς, καὶ νῦν μαθὼν παρ' ἐμοῦ ἔπιπλασθαι, καὶ ἔχει ἀπορῆξ τῆς εἰρήνης. Ἐράνιος γὰρ ἔστι καὶ θεῶν πλησιάζουσα.

Domini doctrina in oratione, qua præter alia omnia diuina maiestate digna documenta, hoc petitur, Fiat voluntas tua sicut in celo & in terra, precibus hoc à Deo contendere docet, virtutum celestium pacem, quæ dissidij omnis expers est, nobis quoque, qui in terra versamur, impertire digneris: ut quemadmodum in ipsis voluntates omnes tuæ perficiuntur, ita etiam in nobis, quæ tibi grata sunt, fiant. Hæc igitur, & cum prius perfecta habueris, & nunc ex me intellexeris, pacem arripe, ac mordicus eam retine. Cœlestis enim est, ac Deo vicina.

Matth. 6.

ὡς θεῶ πλησιάζουσα.

Ωφελίω γραμματικῷ. πστ.

Ophelio Grammatico. 86.

Σφραγιδος γένος, καὶ αἵματος κόμπος, ὡ ἀεὶ τε τῶν ποιητῶν. οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ἀλλ' ἀκρίσιος τις ἀγαθὸς ἐκ σωμάτων καταρμύνη καὶ ῥέσσει. ἀρετὴ δὲ, φρονήσις ἔστι, διχομοσύνη τε, καὶ ἀνδρεία, καὶ σωφροσύνη. ὅς ἀνὴρ οὐ ἔχηται τούτων, καὶ πάγγελός ἔστι.

Seminis genus, & sanguinis fastus atque iactantia, Poëtarum præstantissime, virtus non est, verum haud voluntaria quædam successio è corporibus descendens, ac fluxa & caduca. At verò virtus in prudentia, iustitia, fortitudine, ac temperantia sita est. Quisquis igitur hæc complexus fuerit, & pulcherrimus, & cōspicius est, atque eius-

virtus in quo sita.